

EKMEĞE HÜRMEZSİZLİĞİN CEZASI

Yıllar önce Isparta taraflarında yaşayan bir gülyağı çıkartıcısı vardı.

O yıl işleri oldukça iyi gitmiş kilolarca gülyağı çıkartmışlardı...

Oğluna dediki; "Oğlum! Bu yıl gülyağlarını sen satacaksın!"

Oğlu yola çıktı...aradan bir kaç gün geçmişti ama hala gülyağını satamamıştı. Ümitsizliğe düşmeye başlamıştı ki...

Bir akşamüstü orta yaşlı bir tüccar, ben tamamını alayım dedi...Yarın gül yağını şu adrese getir!..

Delikanlı sevinçliydi .... ertesi gün gülyağını tarif edilen yere götürdü.

Alıcı tüccarı bir inşaatın başında buldu... Adam gülyağını koyacak yeri göstererek "Buraya güzel bir cami yaptırıyorum da...Gülyağını da harçta su yerine kullanacağım! mü'minler güzel kokular içinde namaz kılsın istiyorum..."

Hayret ve şaşkınlık içinde kalan delikanlı...Damlası 1 altın eden gülyağlarını oraya bıraktı...

Aradan bir kaç yıl geçti Gülyağı çıkartıcısı baba o zengin kim olduğunu görmek, o mübarek kişi ile tanışmak için yola çıktı.

Eee...mübarek tabi...o kadar gülyağını o amaçla harcamak herkesin harcı değil! değil mi? takdir edersiniz...

Peki sonra ne olmuş? Bakın ne olmuş!!

Camiyi bulmuş ve namazdan sonra camiye yaptıranı sormuş.

"Aradığın kişiyi falan hanın külhanında bulabilirsin" demişler.

Nitekim tarif edilen yerde çok perişan halde birini, külhana odun atarken görünce, sormuş siz camii yaptıran kişimisiniz? Evet demiş adam "Benim! Neden sordunuz?" Gülyağcı gözyaşlarını tutamamış...

Selam verdikten sonra içeri girip kendini tanıtmış ve niçin bu halde olduğunu sormuş...

Adam: "Ben bu duruma düşmeyi hak ettim..." diyerek başlamış söze... Bir gün öğle namazından çıkmıştı. Arkadaşlarla yürüyorduk...Yerde yarım dilim ekmek gördüm ve alıp hürmetle bir kenara koymam gerekirken...!!! yapamadım...Çünkü artık, halk arasında belli bir şanım ve şöhretim vardı...Eğilmeyi gururuma yediremedim ve ayağımla yavaşça kenara itiverdim...

"AHH!.."Der Gülyağcı -"Yaa!!!

İşte ne kaybettimse...ondan sonra kaybettim...Yıkıntılar, iflas...Hepsi geldi peşi sıra...Şimdi burada yarım ekmeğe karşılık iş buldum...

O, bir defa itti başına neler geldi.

Ya ekmekleri her türlü pislikle beraber çöpe atanların hali nice olur ???

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ ۳۱

"Yiyin, için, fakat israf etmeyin, çünkü Allah israf edenleri sevmez." (Arâf, 7/31)

Bakara Süresinin 172. Ayet-i Kerimesi'nde ,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

“Ey iman edenler! Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin tertemiz olanlarından yiyiniz ve Allah’a şükrediniz. Eğer siz ancak O’na ibadette bulunuyorsanız.” buyrulur şükretmek, kulluğa bağlanmıştır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in ayakları kabarıncaya kadar namaz kıldığı Hz. Aişe (r.anha) Validemiz’in: “Ey Allah’ın Rasülü, Allah, seni bağışlamışken, ibadet için neden bu kadar yoruluyorsun?” deyince Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in,

أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا

“Ey Aişe! Ben şükreden bir kul olmayayım mı?” diye cevap verdiği malumdur.

A’raf Süresi’nin 16 ve 17. Ayet-i Kerimleri’nde şöyle buyrulur:

قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ثُمَّ لَتَنِيَّهَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

“(İblis) Dedi ki: Öyle ise, beni azdırmana karşılık yemin ederim ki; ben de onları saptırmak için senin doğru yolunun üstünde oturacağım.”

“Sonra onlara önlerinden ve arkalarından; sağlarından ve sollarından sokulacağım. Ve sen de onların çoğunu şükredenlerden bulmayacaksın”